

Anders N. Gylland.

Minde = Sang i Anl. af
den sørgelige Følgeelse,
der indtraf den 7de Marto
i Aaret 1816, da Tillers Gaard
og Kirke bleve begravne
under Ruinerne.

Trykt i Trondhjens 18...

V box 25: 724

M i n d e - S a n g

i Anledning af

den sørgelige Tildragelse, der indtraf
den 7de Marts i Aaret 1816, da
Zillers Gaard og Kirke, tilligemed
nogle Mennesker og Creature, bleve
begravne under Ruinerne.

Efter Rogles Begjæring

forfattet

af

Anders N. Gylland.

Trykt i Trondhjem.

V. box 25: 724

07/57562.0

(7228)

Mel. Hvor skal min Kummer Noe vel finde.

D! Verdnens Fader! Alt Du byder
At skee efter dit Wijsdoms Raad;
Dit store Alt et Bink adlyder,
Du blander Fryd med Suk og Graad,
Du lader Jordens Væxter bruse
Dg lyde dine Faderbud,
Din Tordenarm kan Verdner knuse;
Ehi vi er Stov, men du er Gud!

2.

Sa, om mit Die var en Klippe,
Det maatte smelte hen i Graad,
Steenhaarde Hjerter jo maae briste
Dg blegned Kinder blive vaad:
At sine Tjellers Gaard og Kirke,
Nedrevne iblandt Steen og Gruus;
Dens Jord oplod sin graadig Strube,
Nedsvalgte Menneſter og Huus.

3.

D! Afgrunds = Svalg du tog dit Bytte,
Retferdig Almagt gav dig Bud;
Bortrev saavel fra Huus som Hytte,
En Stotte for sin' Born og Brud.
Graahærdet Dding Trosten savner,
Paa Grusets Bred med Taarer staaer;
Ei Ungling meer sit Haab omfavner,
Men sukkende tilbage gaaer.

4.

Hvormange Hjerter Synet saarer,
Dmt lyder Faderloſes Raab,
Ja Enkers og Forladtes Taarer
Gjør alt for ofte Kinder vaad;
Ulykkens Storm paa Hjertet banker,
Som Bolger paa en Klippe slaaer:
Ræk dem, o Almagt, Haabets Anker!
Da Trost i deres Sorg de faaer.

5.

D Gud! du Trostens Balsom ſjenke!
Husval Enhver, som er forladt!
Dg den frugtſommelige Enke,
Vær hendes Trost i Sorgens Nat!
Det omme Foster ved dit Hjerter,
Bil vække Sorg ved Faders Savn,
Dg volde Moder dobbelt Smerte;
Benoni kaldes bør hans Navn.

6.

Er Siloa i varigt Minde,
Som atten dræbte, da Taarnet faldt,
Kan Tillers Ruin nogensinde
I Glemmebogen blive sat?
O Nei! saalænge Dobres Tinde
Urokket staaer, skal Tillers Gruus
I Norden staae i varigt Minde,
At Tiller sank med Sions Huus.

7.

Var de strafværdig fremfor Andre,
Som fandt sin Grav blandt Stof og Steen?
O Nei! vi maae den Bane vandre,
Som er bestemt for vore Been.
Fra Grusets Bred den Stemme lyder
Til En og Hver: Dersom du ei
Gjør Bedring og din Daad fortryder,
Som jeg du vandrer Gravens Rei.

8.

Afbeed, o Menneske! din' Synder,
Mens Naadens Dør dig aaben staaer;
Naar Dommen fra Guds Huus begynder,
Hvo veed hvad Tid til Bod du faaer?
Maastee at Dødens høse Stemme
Tilraaber os i denne Nat:
Er Dlien tændt i Lampens Gjemme,
Om Dødens Budskab kommer brat.

9.

Træd hid du rige Mammons Slave,
Som stoler blot paa Verdens Guld!
Kast hen et Blik til Tillers Grave:
Der oiner du al Pragt er Muld;
Om du af Guldets Glands tør braske,
Din Høihed ei vil holde Stand!
Din Rigdom er lakeret Afte,
Som Bindene bortspredte kan.

10.

Naar Gravens kolde Haand dig henter
Fra Tiden ud hen til sit Boe,
Forraadnessen sit Bytte venter,
En Grube mørk du til maa snoe;
Og naar alt Støv det hilser Graven,
Fra den da ikke kjendes kan,
Der gik med Krykken og med Staven,
Uæselig bli'r begges Navn.

II.

Byg Sions Mure i vort Norden!
O Gud! tilreed dens Kalk og Steen!
Beskyt den imod Uhelds-Torden!
Lad Christi Bære tales reen,
Saa Sions Bægter med sin Tunge
Strøer Dydens Sæd, og Christi Sind
Opstaaer hos Gamle og hos Unge!
O! lad os derpaa lægge Bind.

12.

I Fædre, som af skaldet Alder
Paa Stovets Bane endnu gaaer,
Snart Eders Legems Hytte falder,
Dg I ved Banens Ende staaer;
Mens I kan røre Mund og Tunge,
Afbeed Jers Feil og glem dog ei:
Beileed, forman, paamind den Unge!
Byd dem at vandre Dydens Bei!

13.

Med Sjeleroe I gaae til Graven,
Naar Troens Lampe er i Stand,
Dg glad nedlægge Vandrestaven,
At gaae fra dette Proveland;
Bag Gravens Dække, for Guds Trone,
I Anders Kor der juble skal,
Dg nyde Seiers Krands og Krone,
Med deres Børn, som Gud dem gav.

14.

I Unge, som en Bei begynder:
Er fuld af Snarer for Jers Fod;
Naar ad dig vinker Last og Synder,
D! gik da ei, men kæmp med Mod,
StridTroensStrid, brugBonnensBaaben,
Saa du Klenodiet faae fat;
Da Himlens Dørre staaer dig aaben,
Dg Seirens Krands din Himmelskat.

15.

I hver en Stand, i hver en Alder,
Hjelp Gud vi bruge Naadens Tid!
Dg da, naar Død og Krav os kalder
Til Anders Bøe fra Kamp og Strid —
I Fredens Hjem, for Jesu Trone,
Den Stemme os tilraabe skal:
D! Tjener troe, her er din Krone!
D! hvilken Fryd blandt Anders Tal.

Herre! ryk os ikke bort midt i vor Daarlighed,
og lad os ikke doe med nogen uforladt Synd;
gør os først, o Herre! rene for dig; dernæst
tag os til dig i din egen Fredens Bolig.

Olding og Yngling.

I hvor du er, paa hvilket Sted,
Hav Enden i din Tanke!
Gjør dig i Tide vel bered,
Paa Naadens Dør at banke;
Lad ingen Ting forhindre dig
At søge Herren idelig,
I hvad du foretager.

